

Hétköznapi délután gyerekzsivaj hallatszik, nyugdíjasok üdögélnék a padokon, hátrább szerelmespárok turbékolnak, a vendéglőből zeneszó hallatszik, a Nagy-Küküllő vize csobog – idilli kép Székelyudvarhely városi parkjáról, a tavaly ősszel felújított Sétaterről, ahol egyre zöldebb a pázsit, egyre több fát fogadnak örökbe a városlakók és egyre jobb ott tartózkodni. Azonban egyre többet lehet értetlenkedni azon is, hogy amink van, azt sem tudjuk megbecsülni.

Statisztika és számok következnek. A park felújításának összértéke – a tavaly november 4-i átadáskor elhangzottak szerint – 1,7 millió lej volt, ebből Székelyudvarhely önrésze 800 ezer lej. Az összegből 125 méter díszkerítést, 710 méter védőkerítést, 80 új padot, 47 lámpát, 90 kukát, 5 kutat és közel 8 ezer négyzetméter térkövet (a szürke térkövet udvarhelyi keresztaszemes minták díszítik) kapott az egykori Sétatér, továbbá 11 ezer dísznövényt (őshonos fajt) ültettek el

a Küküllő partján.

„A park szép lett, jó lett, most már csak jól kell bánni vele. Sok kellemes sétát mindenkinek!” írta még aznap egyik kedves olvasónk hozzászólásában. S a második mondatában ott van a figyelmeztetés: csak jól kell bánni vele – mert az olvasó is tudta, s még nagyon sokan tudják, hogy vannak olyan városlakók, akik nem képesek bánni semmivel sem, s ezt helyettük azok bánják meg, akik képesek.

Több mint tíz fát törtek ki

A park felújítását, illetve utólagos fejlesztését, „karbantartását” végző cég kertészmérnöke, Jakab Árpád érdeklődésünkre elmondta, hogy az átadás óta több mint tíz, de kevesebb, mint húsz, újonnan ültetett facsemetét törtek ki ismeretlenek. Amióta elindult a Fogadj örökbe egy fát mozgalom, feltételezhetően csökkent ezeknek a száma – azt azért el tudom képzelni, hogy mit érezhet az a tulajdonos, akinek a fáját kitörik. Valószínűleg megpróbál utánajárni és visszhangot szerezni annak, ami a gondjaira bízott, örökbefogadott fával történt. Jakab azt is hozzáfűzte, hogy a cégük által vállalt jótállás a vandalizmusra nem vonatkozik: ha például egy fa kiszárad, azt kicserélik, de a kitört és újraültetett facsemete ára már a polgármesteri hivatal kasszáját terheli.

Jakab kérdésünkre elmondta, hogy a park pázsitja sajnos nem egyenletesen fejlődik – vannak olyan részek (pl. a fahídtól a játszótérig), ahol alig nőtt ki a fű, nem lett összefüggő a gyepszőnyeg. A fűmagot is később szórták el és nem úgy nőtt, ahogy azt elképzelték - ezeket a részeket természetesen újragyepesítik, ez folyamatban is van. Ami az ivókat illeti, a kis kutak egyikéről már letörtek egy fém alkatrészt, ráadásul ugyanez nem is működik.

De nem köpi a vizet Elek apó kútja sem: még a parkfelújítás előtt elkészített és átadott, Kányádi Sándor költő ötletéből származó díszes kő nem tesz eleget eredeti funkciójának – hiába nyomjuk lábbal a fémgombot, nem jön a víz. Az előtte levő füves területet a park újításakor jobbnak látták letérkövezni, mert akkora volt a sár, hogy a sétányokra is jutott belőle. Most se víz, se sár.

Kutyaszar a plakett tövében

Ha már az örökbefogadott fáknál járunk: van olyan, az örökbefogadó nevét, illetve a csemete nevét tartalmazó kis fakocka, aminek a tövébe mértani pontossággal trágyázott egy arra járó kutya. Jelentős mennyiségű szemet nincsen, de nem lehet nem észrevenni az eldobott tréningfelsőt, a műanyagpalackokat, a széttepett szórólapokat és a cigaretta csikkeket.

Az egyik pad alatt gyerekrágtá almadarabokat és kb. 4-5 cigarettacsikket fedeztünk fel – bátorkodunk feltételezni, hogy apu vagy anyu sétált a gyerkőccel, s mialatt a kiscsávó megevett egy almát (nem egészen, mert sok maradt belőle), apu elnyomott pár cigit, aztán továbbálltak. Kérdés, hogy a kiscsávó majdani kiscsávója így fog-e tenni?

Megtudtuk azt is, hogy a város központi részén biztonsági járőrözést végző cég emberei a parkot is meg szokták látogatni – jelenlétüknek van eredménye, mert azóta lényegesen kisebb a kár a sétatéren, mint előtte. De valahogy úgy lenne rendjén, ha nem a járőr vigyázna a sétatéri park épségére: miért nem tud természetes lenni az, hogy amink van, azt meg is becsüljük..?

Amire szintén büszkék lehetünk

A Sétateret 1903-ban adták át, a megnyitás Szakács Zoltán polgármester nevéhez fűződik – „sétatérüg

Később kilépett a városi kertészet kötelékéből, ezután vásárolta meg a ma utódai tulajdonában levő ker

{gallery}/Szasa/ltthon/Kozelet/park1705/cikkbe/{/gallery}